

చిత్రగుప్త వ్రతము

చిత్రగుప్త వ్రతము

॥ కర్మ రాహిత్యము - అమృతత్య ప్రాప్తిని ప్రసాదించే ॥

చిత్రగుప్త వ్రతము

ఈ భౌతిక జగత్తు కన్నా ఉన్నతమయినది మరియు దానికి ఆధారభూతమైనది ఆధ్యాత్మిక జగత్తు. ఆధ్యాత్మిక జగత్తుకే ఆధారభూతమయిన రెండు సిద్ధాంతాలు కలవు. ఒకటి “కర్మ సిద్ధాంతము”, రెండవది మొదటి దానికనుగుణమైనది “పునః జన్మ సిద్ధాంతము”. కర్మ పరిపక్వమయితే గానీ సాధారణ మానవునికి శరీరధారి అయిన గురువు లభించదు. అలాగే సాధన అనే కర్మ పరిపక్వమయితే గానీ తాను కూడా అఖండమయిన గురుత్వం నుంచి వెలువడే ఒక కాంతి పుంజము అని అనుభూతి చెందలేదు.

భౌతిక జగత్తులో జరిగే సమస్త చర్య - ప్రతి చర్యలకు మూలము కర్మ సిద్ధాంతము. అటువంటి విస్తారమయిన, బహులోతైన కర్మలకు ఆదిదేవుడు చిత్రగుప్తుడు. ఈ చిత్రగుప్తుడు బ్రహ్మదేవునిచే సూర్యుని నుండి సృజింపబడినవాడు మరియు యమధర్మరాజుకు అనుంగు సోదరుడు. సమస్త కర్మలకు అధినాయకుడు మరియు కేతగ్రహానికి అధిదేవత. కేతువు మనకు జ్ఞాన ప్రదాత. కర్మ విజ్ఞానము తెలుసుకొని, కర్మ రాహిత్యము గావించుకుంటూ, విశుద్ధమయిన జ్ఞానాన్ని అందుకుంటూ పరిణామక్రమంలో ముందుకు వెళ్ళడమే ఈ “చిత్రగుప్త వ్రతము”లోని అంతర్యము.

గరుడ పురాణములో “చిత్రగుప్త” అను పేరు గల దేవత యొక్క వివరణ ఉన్నది. చిత్రగుప్తుడు ప్రతి జీవి యొక్క పాప, పుణ్యములు, మంచి చెడులను, కర్మల వివరణను వ్రాస్తూ ఉంటాడని తెలియజేయబడినది. అలాగే ఆయా కర్మల ఫలితాలను నిర్దారిస్తాడని చెప్పబడినది. నేటి కాలములోని ఆధునికులు, హేతువాదులు, నాస్తికులు ఈ విషయాలన్నింటినీ కొట్టిపారేస్తుంటారు. ఈ భూమి మీద 84 లక్షల రకాల ప్రాణులున్నవి. అందులో మానవ జాతి సంఖ్యే వెయ్యి కోట్ల పైనే ఉంటుంది. మిగతా ప్రాణుల సంఖ్యను కూడా లెక్కిస్తే సంఖ్యా శాస్త్రానికి అందనంత ఉంటుంది. ఇంత అసంఖ్యాకమయిన ప్రాణుల ద్వారా ప్రతిక్షణము చేయబడే కర్మలను కల్పకల్పాంతముల వరకు వ్రాయడం అనేది ఎలా జరుగుతుందని వీరి వాదన. ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానము నేటి విజ్ఞాన శాస్త్రములోనే వెతుక్కోవచ్చు. కంప్యూటర్స్ లో వాడబడే బిట్స్, మెమరీకార్డ్స్, పెన్ డ్రైవ్స్ చాలా చిన్నవిగా ఉ

ంటూ భారీ సమాచారాన్ని పొందుపరచుకోగలవు. కావలసిన సమాచారాన్ని కోరుకున్న విధంగా అందించగలవు. చిన్న స్పేస్ లోనే పెద్ద పెద్ద సమాచారాన్ని నిల్వచేయడం, విశ్లేషణ, పరిష్కారాలు చేయగలిగినప్పుడు పరమ శూన్యములో చైతన్యముగా ఉండే దేవతాశక్తులకు సాధ్యం కానిది ఏముంటుంది. భారతీయు ఋషులకు ఈ విజ్ఞానము పూర్తిగా తెలుసు. మనిషి తలలోని నుదుటి భాగములో కర్మరేఖలు బ్రహ్మ చేత లిఖింపబడునని తెలుపబడినది. గ్రామ్ ఫోన్ రికార్డులలో రేఖల రూపంలో పాటలు పొందుపరచబడినట్లు ఈ రేఖలలో మన కర్మలు నిక్షిప్తం చేయబడుతాయని, ఈ కర్మ రేఖలు కర్మ ఫలము అందించకుండా తొలగదని మన సాహిత్య గ్రంథాలలో చెప్పబడినది. డాక్టర్ వీబెన్స్ తలలో ఉన్న ‘గ్రే మాటర్’ (గోధుమ రంగు క్రొవ్వు పదార్థం)ను సూక్ష్మదర్శినుల సహాయంతో పరిశీలించినప్పుడు అక్కడ ఒక్కొక్క పరమాణువులో లెక్కలేనన్ని రేఖలు కనిపించాయి. గుప్తంగా ఉండే రేఖలపై చిత్రముగా కర్మలు రికార్డ్ చేయబడుచున్నవి. ఇదంతా మానవుని అంతః మనసు (Sub Conscious Mind) చేసే పని. ఇది చాలా నిష్పాక్షికముగా పనిచేస్తుంది. చిత్రగుప్తునికి పక్షపాతము లేదు. మనిషి యొక్క జీవాత్మ, విశ్వాత్మలో అంతర్భాగమయినట్లు, మానవుని అంతఃమనసు విశ్వ అంతః చేతనలో భాగమే. మనిషి యొక్క మనసు బుద్ధిగా మారి చిత్తములోకి వెళ్తుంది. మనిషి బంధ మోక్షాలకు మనస్సే కారణం. మనిషి చిత్తము దైవీ ప్రణాళికకు అనుగుణ్యంగా మారితే మానవుడు, మాధవుడుగా మారిపోతాడు. చిత్తమును మార్చుకునే దైవిక ప్రక్రియ “చిత్రగుప్త వ్రతము”.

ఇతిహాసములలో మానవ శరీరమును రథముతో పోల్చారు. ఈ రథమునకు పంచ జ్ఞానేంద్రియాలు అశ్వములు. వాటిని నియంత్రించే కణ్ణము మనస్సు. బుద్ధి ఈ కణ్ణమును పట్టుకొని రథసారథిలా నడిపిస్తుంది. ఈ శరీర రథములో ప్రయాణించే ‘అత్మ’ ఈ రథమునకు యజమాని. మనస్సు చంచలమయినది. ఒక్కచోట నిలవదు. ఎక్కడెక్కడికో వెళ్లిపోతుంటుంది. మనస్సును అలాగే వదిలేస్తే అది రకరకాల అలవాట్లను, ఆ అలవాట్లను వ్యసానలుగా మార్చేస్తుంది. గొప్ప

చిత్రగుప్త వ్రతము

గొప్ప యోగులు సైతం మనస్సును లొంగదీసుకోవడం కష్టమయిన పని అని చెప్తారు. శ్రీరాముడు రావణాసురుణ్ణి సంహరించడానికై అవతరించాడు. కాని శ్రీరాముడు తన జీవితంలో చేసిన మొదటి రాక్షస వధ తాటకిని చంపండం. తాటకి స్త్రీ. అబల. కానీ తాటకికి జన్మత: వెయ్యి ఏనుగుల బలము ఉంటుంది. ఓ వైపు అబల అంటే బలము లేనిదిగా మరోవైపు వెయ్యి ఏనుగుల బలము కలదిగా ఉండే లక్షణము ఒక్క మనస్సుకే ఉంటుంది. శ్రీరాముడు స్త్రీని చంపడము అని కాదు. బలమయిన మనస్సును తన స్వాధీనములోకి తెచ్చుకోవడం. మనస్సుపై ఆధిపత్యముతో శ్రీరాముడు రామాయణ మహాత్మ్యాలన్నీ సాధిస్తూ చివరికి రావణాసురుడిని చంపివేస్తాడు. మనము కూడా స్వాధీనమయిన మనస్సుతో మంచి అలవాట్లను వ్యసనాలుగా మార్చుకుని జీవిత లక్ష్యాలను, సంకల్పాలను నెరవేర్చుకోవాలి. కర్మలలో చిక్కుకుని బాధలు, కష్టాలు పడుతూ అస్వస్థముగా జీవించే బదులు ఆత్మశక్తితో ప్రకృతికి అనుగుణ్యముగా జీవిస్తూ మన సంకల్పాలు నెరవేర్చుకునేందుకు మనకు చిత్రగుప్త అర్చన అందజేయబడినది. చిత్రగుప్త వ్రతము మంచి మనస్సు, సద్బుద్ధి, చిత్తమును ప్రసాదిస్తుంది. మానసిక రుగ్మతలు తొలగుతాయి. కుటుంబంలో సత్సంబంధాలు నెలకొంటాయి. చక్కని ఆరోగ్యంతో జీవిస్తారు.

మనస్సును నిగ్రహించడానికి మన ప్రయత్నంతో పాటు భగవంతుని అనుగ్రహం కావాలి. పురాణాల్లో దేవతలు, రాక్షసులు పాల సముద్రాన్ని ముఠించే సమయంలో మాత్రమే కలుస్తారు. మందర పర్వతమును కవ్వముగా, వాసుకి నర్పమును తాడుగా చేసుకుని పాలసముద్రము ముఠించబడినది. పాల సముద్రము అంటే మన మనస్సు. ఈ మనస్సు మాయ చేత కప్పబడి ఉంటుంది. నిత్యము, నిరంతరము ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసలనే తాడును (వాసుకి), నామస్మరణము అనే కవ్వముతో చిలికితే మాయ తొలగిపోయి, ధ్యానస్థితిలో ఉంటూ మెల్ల మెల్లగా ఆత్మ పరమాత్మ చేతనత్వంలో కలుస్తుంది. ఆనందస్థితి పొందగలుగుతుంది. అమృతాన్ని సేవిస్తుంది.

అతి రహస్యమయిన ఈ చిత్రగుప్త వ్రతమును శివుడు, కుమారస్వామికి తెలిపాడు. ఈ వ్రత మహాత్మ్యము, వ్రత విధానము నూతన మహాముని ద్వారా లోకానికి అందజేయబడినది. ఈ వ్రతము అత్యంత

మహాత్మ్యపూర్ణమయినది. జీవిత లక్ష్యాలను సాఫల్యం గావించే శక్తి ఈ వ్రతం ద్వారా లభిస్తుంది. చిత్రగుప్త వ్రత ఫలితంగా మిగతా అన్ని వ్రతాల ఫలాలు త్వరగా సిద్ధిస్తాయి. చిత్రగుప్తని నాలుక కాలసర్పము. కాలుడు అంటే యముడు. అలాగే కాలుడు అంటే కాలాన్ని నియంత్రించే ఈశ్వరుడు. ఈ వ్రతము ద్వారా మనము ఈశ్వరుణ్ణి అర్చిస్తాము. కర్మసాక్షిగా సూర్యుడిని పూజిస్తాము. కాలసర్పము - వాసుకి యొక్క శిరస్సు కేతువుగా తీసుకుంటే కేతు గ్రహ అధిదేవత చిత్రగుప్తడు. అందుకే ఈ వ్రతంలో కేతు కవచము. కేతు అష్టోత్తరముతో కేతువును పూజిస్తాము. ఈ చిత్రగుప్త వ్రతము ద్వారా మనము గత జన్మల కఠినమయిన కర్మ ఫలితాలను, అవరోధాలను సులభముగా అధిగమిస్తాము. చిత్రగుప్తడు కేతు గ్రహానికి అధిదేవత. ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికి, కేతు గ్రహము ఎంతో తోడ్పడుతుంది. చిత్రగుప్త వ్రతము ద్వారా కేతు గ్రహ దోషాలను కూడా నివారింపజేసుకుంటాము.

జీవుని వెనుక అతని కర్మలను అనుసరించి ఫలము తయారు చేయు ఒక కఠోర వ్యవస్థ ఉన్నదని తెలుసుకొని ఆత్మపై పేరుకొని ఉన్న పాప సంస్కారాలు, ప్రారబ్ధకర్మలను తొలగించుకొనుటకు చిత్రగుప్త వ్రతము ఆచరించాలి. మాఘ మాసపు రాశి సంక్రమణ రోజున వ్రతము ఆచరించి ప్రతి నెలా రాశి సంక్రమణ రోజున విధిగా ఈ వ్రతమును చేసుకోవాలి. శ్రీ చిత్రగుప్త మహారాజును, కేతు, యమ, సూర్య దేవతలను దేవావహానము చేసి షోడశోపచార పూజలచే సేవించాలి. వ్రత కథను ఆలకించాలి. షోడశోపచార పూజా విధానము మానవునిలో చంద్రుని పడహారు కళలను వికసింప చేసుకునే విజ్ఞానము. కేతువు జ్ఞాన ప్రదాత. సూర్యుడు యోగ విద్యను మనకు ప్రసాదిస్తాడు. యముడు అమరత్వాన్ని, అమృతత్వాన్ని ఇస్తాడు. ఇలా అనేక భౌతిక, ఆధ్యాత్మిక లాభాలను కలిగించే “చిత్రగుప్త వ్రతము”ను ప్రతి ఒక్కరూ ఆచరించి సకల శుభములు పొందెదరు గాక.

దేవికం దైహికం చపి భౌతికంచ తదైవ హి ।

అయాతి స్వయ మహుతో దుఃఖానామేష సంచయః ॥

దైవిక, శారీరక, భౌతిక ఈ మూడు దుఃఖములు స్వయముగా పిలుచుటవలనే వచ్చును. (కర్మానుసారము).

కర్మాగతి టారే నాహి టరై

గురు వశిష్ఠ పండిత బద్ జ్ఞాని

రచి పచి లగన్ ధరై ।

చిత్రగుప్త వ్రతము

పితా మరణ్ ఔర్ హరన్ సియాకో

వన్మే విపత్తి పరే ॥

ఈ మూడు నుండి దేవముని, దేవ దానవులు ఎవరూ తప్పించుకోలేరు. భగవంతుడైన రాముడు కూడా ఈ కర్మ మార్గము నుండి తప్పించుకొన లేకపోయెను. సూరదాస్ దీనిని గురించి ఈ విధముగా చెప్పెను.

కాహు నకోపు దుఃఖ సుఖకర్ దూతా ।

నిజ నిజ కర్మ భోగ్ సభ్ భ్రాతా ॥

ఏ ప్రాణి లేక ఏ పదార్థము ఎవరికి దుఃఖము ఇచ్చు శక్తిని కలిగి ఉండదు. ప్రతి వారు తమ కర్మలకు తామే ఫలితము అనుభవించుచుండురు.

పంచోపచార పూజ :

1. పవిత్రీకరణము :

ఎడమచేతిలో నీటిని తీసుకొని, మీ నడుము, మెడ, శిరస్సు నిటారుగా ఉంచి కుడి తొడపై పెట్టుకొని, కుడిచేతితో ఎడమచేతిని మూసి గాయత్రీ మంత్రంతో ఆ నీటికి గంగాజలం యొక్క పవిత్రతను చేకూరుస్తాం. ఆ జలమును శిరస్సున (క్రింది మంత్రము చదువుతూ) చల్లుకొనవలెను.

ఓం అపవిత్ర : పవిత్రోవా సర్వావస్థాంగతో పివా ।

య: సృరేత్పుండరీకాక్షం సభాహ్యోభ్యంతర: శుచి: ॥

ఓం పునాతు పుండరీకాక్ష: పునాతు పుండరీకాక్ష: పునాతు :

భావన : నా యొక్క బాహ్య - అంతరంగమందు, నా భౌతిక - స్వప్న - సుషుప్తి స్థితులలో పుండరీకాక్షుని యొక్క పూర్ణ రక్ష నాకు కలుగుతుంది.

2. ఆచమనం :

వాక్కు, మనస్సు, అంతఃకరణ ఈ మూడు శుద్ధి కావటానికి మూడుసార్లు మంత్రపూరిత జలంతో ఆచమనం చేయాలి.

ఓం అమృతోపస్తరణమసి స్వాహా ॥

భావన : స్వాహా అంటూ త్రాగుతూ నాలోకి సద్భావనలకు ప్రతీకలైన నీలిరంగు కిరణాలు ప్రవేశించుచున్నాయి.

ఓం అమృతాపిధానమసి స్వాహా ॥

భావన : స్వాహా అంటూ త్రాగుతూ నాలోకి సమృద్ధికి ప్రతీకలైన పసుపురంగు కిరణాలు ప్రవేశించుచున్నాయి.

ఓం సత్యం యశ: శ్రీర్మయి శ్రీ: శ్రయతాం స్వాహా ॥

భావన : స్వాహా అంటూ త్రాగుతూ నాలోకి సత్కర్మలకు ప్రతీకలైన ఎరుపు రంగు కిరణాలు ప్రవేశించుచున్నాయి.

3. శిఖాబంధనము :

ఓం చిద్రూపిణి మహామాయే దివ్యతేజ: సమన్వితే ।

తిష్ఠదేవీ శిఖామధ్యే తేజోవృద్ధిం కురుష్వమే ॥

భావన : కుడిచేతి యొక్క ఉంగరం వ్రేలు, మధ్య వ్రేలు మరియు బ్రౌటన వ్రేలును కలిపి (గోముఖీ ముద్ర) తడిచేసుకొని శిఖ మీద ఉంచి, మంత్రోచ్ఛారణ చేస్తూ, నాకూ, గురుదేవులకు సంబంధం ఏర్పడుతున్నది అనే భావన చేయాలి.

4. ప్రాణాయామము :

ఓం భూ: ఓం భువ: ఓం స్వ: ఓం మహా: ఓం జన: ఓం తప: ఓం సత్యం ।

ఓం తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోన: ప్రచోదయాత్ ॥

ఓం ఆపోజ్యోతి రసో అమృతం బ్రహ్మభూర్భువ:స్వ: ఓం ॥

ఈ మంత్రం పఠించిన తరువాత 3 సార్లు శ్వాసను ధీర్ఘంగా తీసుకుని వదులుతూ ఉండాలి.

మొదటి శ్వాస తీసుకుంటూ భావన :-

నీలిరంగు కిరణాలు నాచుట్టూ ఆవరించి ఉన్నాయి.

సద్భావనలు నాలోకి ప్రవేశిస్తున్నాయని భావన చేయాలి.

మొదటి శ్వాసను విడుచిపెడుతూ నాలోని దుర్భావనలు బయటకుపోతున్నాయి.

రెండవశ్వాస తీసుకుంటూ భావన :-

పసుపురంగు కిరణాలు నాచుట్టూ ఆవరించి ఉన్నాయి. నాలోకి సమృద్ధి ప్రవేశించుచున్నది.

రెండవ శ్వాస విడుస్తూ లేమి, అభావము నా నుండి దూరమయ్యాయి అనే భావన చేయాలి.

మూడవశ్వాస తీసుకుంటూ భావన :-

ఎరుపురంగు కిరణాలు నాచుట్టూ ఆవరించి ఉన్నాయి. నాలోకి సత్కర్మలు ప్రవేశిస్తున్నాయి.

మూడవ శ్వాసను విడుస్తూ నాలోని నిరుత్సాహం వదిలివేస్తున్నాను అనే భావన చేయవలెను.

5. న్యాసము :

ఎడమచేతిలో నీరు తీసుకుని, కుడి చేతితో దానిని మూసి ఉంచి కుడితొడపై ఉంచి గాయత్రీ మంత్రం ఒక్కసారి పఠించాలి.

ఆ నీరు పవిత్రమైనదని భావించాలి. ఆ తరువాత కుడిచేతి ఉంగరం వ్రేలు, మధ్య వ్రేలు మరియు బ్రౌటన వ్రేలును కలిపి (గోముఖీ ముద్ర) నీటితో తడిచేసుకొని ముందు

చిత్రగుప్త వ్రతము

ఎడమవైపు, ఆ తరువాత కుడివైపు అవయవములను మంత్రోచ్ఛారణ చేస్తూ స్పృశించాలి.

ఓం వాణ్ణే ఆస్యే స్తు (రెండు పెదవులు)

భావన :- నా యొక్క వాక్కును ఇతరులకు ప్రేరణ, ఉత్సాహం ఇచ్చేటట్లు ఉపయోగిస్తాను (3 సార్లు)

ఓం నసోర్యే ప్రాణో స్తు (రెండు నాసికా రంధ్రములు)

భావన :- గురువు యొక్క సుసంస్కారాలు నాలోకి ప్రవేశిస్తున్నాయి (3 సార్లు)

ఓం అక్షోర్వే చక్షురస్తు (రెండు నేత్రములు)

భావన :- గురువు యొక్క దివ్యరూపాన్నే నేను దర్శిస్తాను (3 సార్లు)

ఓం కర్ణయోర్వే శ్రోత్రమస్తు (రెండు చెవులు)

భావన :- నా చెవుల ద్వారా గురువు యొక్క దివ్యవాణిని వింటాను (3 సార్లు)

ఓం బాహ్వార్వే బలమస్తు (రెండు భుజములు)

భావన :- గురుప్రణాళిక సంబంధిత సేవకై ఈ చేతులను ఉపయోగిస్తాను. (3 సార్లు)

ఓం ఊర్వోర్వే ఓణోస్తు (రెండు తొడలు)

భావన :- నా కాళ్ళను గురు ప్రణాళిక యొక్క ప్రచార కార్యక్రమం కొరకు వినియోగిస్తాను. (3 సార్లు) మిగిలిన నీటిని కుడిచేతిలోకి మార్చుకుని క్రింది శ్లోకము పఠిస్తూ శిరస్సునుండి శరీరమంతా చల్లుకోవాలి.

ఓం అరిష్టానిమే అంగాని తనుస్తన్వామే సహసంతు

భావన :- ఈ శరీరాన్ని పూర్తిగా గురు ప్రణాళికకై సమర్పిస్తాను.

6. పృథ్వీ పూజనము :

ఓం పృథ్విత్వయా ధృతాలోకా, దేవిత్వం విష్ణునాధృతా త్వం చ ధారయ మాం దేవి, పవిత్రం కురుచాసనమ్ ॥

ఈ మంత్రం చదివి పూలు, అక్షింతలు, నీరు తీసుకొని పృథ్వి దేవిని పూజించాలి. పుడమి తల్లికి నమస్కారం చేయాలి.

భావన :- మానవులందరూ పూవుల వలె ఎప్పుడూ నవ్వుతూ ఉండాలని-పువ్వులు, అన్ని వనరులు సమకూరాలని -అక్షింతలను, నీటిని సమర్పిస్తూ ప్రతి ఒక్కరు పవిత్రంగా జీవించాలని ఆకాంక్షిస్తాం.

7. సంకల్పము :

ఓం విష్ణుర్విష్ణుర్విష్ణుః శ్రీమద్భగవతో మహాపురుషస్య

విష్ణోరాజ్ఞాయా ప్రవర్తమానస్య అద్య శ్రీబ్రాహ్మణో ద్వితీయే పరాధే శ్రీశ్వేతవారాహకల్పే, వైవస్వత మన్వంతరే, భూర్లోకే జంబూద్వీపే భరతవర్షే భరతఖండే ఆర్యావర్ష్యేకదేశాన్తర్గతే, శ్రీశైలస్య ఈశాన్యప్రదేశే..... క్షేత్రే..... సంవత్సరే..... ఆయనే..... మాసే..... పక్షే..... తిథౌ..... వాసరే..... గోత్రోత్పన్నః....నామా హం సత్రవృత్తి సంవర్ధనాయ, దుష్టవృత్తి ఉన్మూలనాయ, లోకకళ్యాణాయ, ఆత్మకళ్యాణాయ, వాతావరణ పరిష్కారాయ, ఉజ్వల భవిష్య కామనా పూర్తయే సకల గురుసత్తా అనుగ్రహ సిద్ధ్యర్థమ్, సర్వవాంచితార్థ ఫల సిద్ధ్యర్థం చిత్రగుప్తయమ సూర్యనారాయణ దేవతా ఉద్దిశ్య చిత్రగుప్తయమ సూర్యనారాయణ దేవతా ప్రీత్యర్థం స్నాంద పురాణోక్తకల్ప ప్రకారేణ యావచ్చక్తి ధ్యానా ఆవాహనాది షోడశోపచార పూజాంకృత చిత్రగుప్త వ్రతం అహం కరిష్యే!

8. చందన ధారణ :

ఓం చందనస్య మహాత్పుణ్యం, పవిత్రం పాపనాశనం ।

అపదాం హరతే నిత్యం, లక్ష్మీస్థితి సర్వదా ।

కుడిచేతి ఉంగరం వేలితో చందనం తీసుకుని నుదుట (కనుబొమ్మల మధ్య) ధరించాలి. మస్తిష్కాన్ని శాంతంగా, శీతలంగా, సుగంధభరితంగా ఉంచవలసిన ఆవశ్యకతను చందనధారణ నిర్వర్తిస్తుంది. అంతరంగమందలి సద్భావన సుగంధము, తనకు, పరులకు, ఉల్లాసాన్ని కలుగజేస్తుంది. చందనము ఎలాగైతే తన సంపర్కములో ఉన్నవారికి సుగంధాన్ని అందచేస్తుందో అలాగే నేను, గురుదేవుల కార్యక్రమములను సమాజానికి అందచేస్తాను.

కలశ పూజనము :

(జలతత్వానికి సంబంధించిన నియమాలను వరుణదేవతా శక్తులు అంటాము. థియోసఫీలో దీనిని ఆస్ట్రల్ ప్లేన్ గా తెలుపుతారు).

ఓంతత్వాయామి బ్రహ్మణా వస్తమానస్తదాశాస్తే యజమానో హవిర్భిః ।

అహేడమానో వరుణేహ బోధ్యురుశ గ్విం సమానం ఆయుః ప్రమోషీః ।

ఓం మనోజూతిర్భవతామాజ్యస్య బృహస్పతిర్యజ్ఞమిమం తనోత్పరిష్టం యజ్ఞ గ్విం సమిమం దధాతు ।

విశ్వదేవాస యిహ మాదయన్తామ్ ఓం ప్రతిష్ఠ ।

ఓం వరుణాయనమః । వరుణ మావాహయామి, స్థాపయామి,

చిత్రగుప్త వ్రతము

పూజయామి, ధ్యాయామి । గన్ధాక్షతపుష్పాణి ధూప దీప
నైవేద్యం సమర్పయామి । తతో నమస్కారం కరోమి ॥

కలశ ప్రార్థన :

ఓం కలశస్య ముఖే విష్ణుః కంఠే రుద్రః సమాశ్రితః ।
మూలే తత్ర స్థితో బ్రహ్మీ మధ్యే మాతృగణాః స్మృతః ॥
కుక్షౌ తు సాగరాః సర్వే సప్తద్వీషా వనుస్థరా ।
ఋగ్వేదో ధ యుజుర్వేదోః సామవేదోఽహ్యధర్షణాః : ॥
అంగైశ్చ సహితా సర్వే కలశస్య సమాశ్రితాః ।
అత్ర గాయత్రి సావిత్రి శాన్తిపుష్టికరీ సదా ॥
త్వయి తిష్ఠన్తి భూతాని త్వయి ప్రాణాః ప్రతిష్ఠితాః ।
శివః స్వయం త్వమేవాసి విష్ణుస్త్వం చ ప్రజాపతిః ॥
ఆదిత్యా వసవో రుద్రా విశ్వేదేవాః సపైతృకాః ।
త్వయి తిష్ఠన్తి సర్వే పి యతః కామఫలప్రదాః ॥
త్వత్ప్రసాదాదిమం యజ్జం కర్తుమీహ జలోద్భవ ।
సాన్నిధ్యం కురు మే దేవ ప్రసన్నో భవ సర్వదా ॥

కలశంలోకి మొదట సూర్యభగవానుని ఆవాహనము చేయాలి.

ఓం భాస్కరాయ విద్మహే దివాకరాయ ధీమహి
తన్నో సూర్య ప్రచోదయాత్ ॥

ఓం శ్రీ సూర్య నారాయణ మూర్తియై నమః ఆవాహయామి
మాజా మంటవంలో సూర్య నారాయణుడు,
యమధర్మరాజు, చిత్రగుప్తుడు ఉన్న ఘోటోని తూర్పు వైపున
ప్రతిష్ఠించుకోవలెను. వీలైతే ఇత్తడి లేక వెండి మీ తాహతును
బట్టి విష్ణువు విగ్రహము (సూర్యుడి ముందు), శివుడి విగ్రహము
(యమధర్మరాజు ముందర), ఇంకొక శివుడి విగ్రహము
(చిత్రగుప్తుని ముందర) పంచామృతముతో అభిషేకించి, తిరిగి
శుద్ధోదకముతో (మంచినీటితో) అభిషేకించి శుద్ధిగా తుడిచి,
గంధము కుంకుములతో అలంకరించి పైన చెప్పిన విధముగా
సూర్యుడు, యముడు, చిత్రగుప్తుని ముందుర స్థాపించవలెను.

స్థాపయామి, ధ్యాయామి, పూజయామి
గంధ, పుష్ప, ధూప, దీప, నైవేద్యం సమర్పయామి
యమధర్మరాజు దేవతా ఆహ్వానము

ఓం సూర్యపుత్రాయ విద్మహే మహాకాలాయ ధీమహి తన్నో
యమః ప్రచోదయాత్ ॥

యమధర్మరాజు దేవతాభ్యోనమః ఆవాహయామి,
స్థాపయామి, ధ్యాయామి, పూజయామి గంధ, పుష్ప, ధూప,
దీప, నైవేద్యం సమర్పయామి ॥ చిత్రగుప్త దేవతా ఆవాహనము

ఓం కర్మలేఖకాయ విద్మహే కాలగణకాయ ధీమహి, తన్నో
చిత్రగుప్త ప్రచోదయాత్ ॥ చిత్రగుప్తాయ నమః,
ఆవాహయామి, స్థాపయామి, ధ్యాయామి, పూజయామి, గంధ,
పుష్ప, ధూప, దీప నైవేద్యం సమర్పయామి.

గణాధిపతి పూజ :

పసుపుతో గణపతిని చేసి తమలపాకులో పెట్టి
మండపముపై ఉంచవలెను. తదుపరి పసుపు వినాయకునిపై
కొద్దిగా జలము జల్లుతూ ఈ క్రింది మంత్రము చదువవలెను.
ఓం గణానాంత్వ గణపతి హవామహే కవింకవీ
నామపమశ్రస్తవం జ్యేష్ఠరాజం బ్రహ్మణాం బ్రహ్మణస్వత
అనశ్చుణ్వున్నాతిని స్సీద సాదనమ్ శ్రీ మహాగణాధిపతయే
నమః ధ్యాయామి, ఆవాహయామి, నవరత్న ఖచిత సింహాసనం
సమర్పయామి (అక్షితలు వేయవలెను) శ్రీ మహాగణాధిపతయే
నమః పాదయోః పాద్యం సమర్పయామి (చెంచాతో నీళ్ళు
వినాయకునికి చూపించి ఒక గ్లాసులో పోయవలెను)

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః హస్తయోః అర్ఘ్యం
సమర్పయామి (చెంచాతో వినాయకునికి నీళ్లు చూపించి ఒక
గ్లాసులో పోయవలెను) ముఖేశుద్ధాచమనీయం సమర్పయామి
శుద్ధోదక స్నానం సమర్పయామి (నీళ్ళు పుష్పములో
చల్లవలెను). శ్రీమహాగణాధిపతయే నమః వస్త్రయుగ్మం
సమర్పయామి (అక్షితలు చల్లవలెను) శ్రీమహాగణాధిపతయే
నమః దివ్య శ్రీ చందనం సమర్పయామి (గంధం పుష్పముతో
చల్లవలెను) శ్రీమహాగణాధి పతయేనమః అక్షతాన్
సమర్పయామి॥ (అక్షితలు చల్లవలెను)

- ఓం సుముఖాయనమః
- ఓం ఏకదంతాయ నమః
- ఓం కపిలాయ నమః
- ఓం గజకర్ణికాయ నమః
- ఓం లంబోదరాయ నమః
- ఓం వికటాయ నమః
- ఓం విఘ్నరాజాయ నమః
- ఓం గణాధిపాయ నమః
- ఓం ధూమకేతవే నమః
- ఓం గణాధ్యక్షాయ నమః
- ఓం ఫాలచంద్రాయ నమః
- ఓం గజాననాయ నమః
- ఓం వక్రతుండాయ నమః

చిత్రగుప్త వ్రతము

ఓం శూర్పకర్ణాయ నమః

ఓం హేరంబాయ నమః

ఓం స్కందపూర్వజాయ నమః

ఓం సర్వసిద్ధి ప్రదాయకాయ నమః

ఓం మహాగణాధిపతియే నమః

నానావిధ పరిమళపత్ర పుష్ప పూజాం సమర్పయామి
మహాగణాధిపత్యేనమః ధూపమాఘ్రూపయామి (అగరవత్తుల
ధూపం చూపించవలెను) ఓం భూర్భువస్సువః ఓం
తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గో దేవస్య ధీమహి ధియో యోనః
ప్రచోదయాత్ సత్యం త్వరేన్ పరిషించామి అమృతమస్తు
అమృతోపస్తరణమసి

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః

గుడోపహారం నివేదయామి (బెల్లం ముక్కను నివేదన
చేయాలి) ఓం ప్రాణాయ స్వాహా, ఓం అపానాయ స్వాహా,
ఓం వ్యానాయ స్వాహా, ఓం ఉదానాయ స్వాహా, ఓం
సమానాయమ స్వాహా మధ్యే మధ్యే పానీయం సమర్పయామి
(నీరు చూపించి గ్లాసులోకి వదలాలి) తాంబూలం
సమర్పయామి, నీరాజనం దర్శయామి (తాంబూలమిచ్చి
కర్పూరమును వెలిగించి చూపవలెను) ఓం గణానత్వగణపతి
గ్ం హవామహే కవింకవీనాముపమశ్ర వస్తవం జ్యేష్ఠరాజం
బ్రహ్మణాం బ్రహ్మణస్పత అనశ్చణ్ణస్నూతిభి సేద సాదనమ్

శ్రీమహాగణాధిపతయే నమః

సువర్ణ మంత్ర పుష్పం సమర్పయామి

ప్రదక్షిణ నమస్కారాన్ సమర్పయామి

అనయా మాయా కృత యథాశక్తి

పూజాయచ శ్రీ గణాధిపతిః సుప్రీతః సుప్రసన్నోవరదో
భవతు । (అనుకొని నమస్కరించుకొని, దేవుని వద్ద గల
అక్షితలు, పుష్పములు శిరస్సున ధరించవలసినది)

తదుపరి పసుపు గణపతిని కొద్దిగా కదిలించవలెను.

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః

యదాస్థానం ముద్వాస యామి

(శ్రీ మహాగణపతి పూజ సమాప్తం)

తదుపరి, చిత్రగుప్తయమ సూర్యనారాయణ ప్రాణప్రతిష్ఠాం
కృత్వా, అథ పీఠపూజాం కృత్వా, ధ్యానమ్, ధ్యాయామి దేవం
దేవేశం శరణాగత వత్సలమ్, సర్వకామ ప్రదం దేవమ్
సర్వసంవత్సరం ముదా

చిత్రగుప్త యమ సూర్యనారాయణ దేవతాభ్యోనమః

ధ్యాయామి, అవాహయామి

విశ్వేశం జగత్సా క్షణమవ్యయమ్, సర్వపాపహరం దేవం
కరణాపూర్ణమానసమ్,

చిత్రగుప్త యమ సూర్యనారాయణ దేవతాభ్యోనమః

అవాహనం సమర్పయామి

ఆసనం పరమం దివ్యం నవరత్న సమన్వితమ్,

సౌవర్ణప్రభయా యుక్తం ముక్తాప్రాలంబ శోభితమ్,

చిత్రగుప్త యమ సూర్యనారాయణ దేవతాభ్యోనమః

ఆసనమ్ సమర్పయామి

గంగాది పర్వ తీర్థేభ్య ఆనీతైర్నిర్మలైర్జలైః పాద్యం గృహణ
దేవేశ సర్వాభీష్ట ఫల ప్రద, చిత్రగుప్త యమ సూర్యనారాయణ
దేవతాభ్యోనమః పాదం సమర్పయామి గంగాజల సమానీతం
దివ్య గంఠైః సువాసితమ్, అర్ఘ్యం గృహణ భగవాన్ సర్వపాప
వ్యపోహికృత్, చిత్రగుప్త యమ సూర్యనారాయణ
దేవతాభ్యోనమః అర్ఘ్యం సమర్పయామి.

ఆచమ్యతాం మయా దత్తం కృష్ణాగోదావరీజలమ్,
గృహీష్వాచమనం దేవ సర్వపాపనికృంతన. చిత్రగుప్తయమ
సూర్యనారాయణ దేవతాభ్యోనమః ఆచమనీయమ్.
శర్కరాదధిసంయుక్తం మధుపర్క మిదం ప్రభో, అహం
దాస్యామి దేవేశ గృహాణ సురసత్తమ. చిత్రగుప్తయమ
సూర్యనారాయణ దేవతాభ్యోనమః మధుపర్కమ్. స్నానం
పంచామృతై ర్దివ్యైర్గంధాద్యైః సతిలోదకైః, నారికేళోదకైర్కురసైః
కురుదయానిధే. చిత్రగుప్తయమ సూర్యనారాయణ
దేవతాభ్యోనమః పంచామృత స్నానమ్.
గంగాగోదావరీకృష్ణాయమనార్యదాజలైః, కావేరీ
సింధుజైశ్చైవ స్నానం కురు మహామతే. చిత్రగుప్తయమ
సూర్యనారాయణ దేవతాభ్యోనమః శుద్ధోదక స్నానమ్.
స్నానానంతరం ఆచమనీయం సమర్పయామి. వస్త్రయుగ్మం
సదా శుభ్రం మనోహరమిదం శుభమ్, దదామి దేవదేవేశ
భక్త్యాహం ప్రతిగృహ్యతామ్. చిత్రగుప్తయమ సూర్యనారాయణ
దేవతాభ్యోనమః వస్త్ర యుగ్మమ్. సర్వయజ్ఞోపవీతాని నానారత్న
మయాని చ, ఉపవీతాని దాస్యామి గృహ్యతాం త్రిదివేశ్వర.
చిత్రగుప్తయమ సూర్యనారాయణ దేవతాభ్యోనమః
యజ్ఞోపవీతమ్. గంధం కర్పూర సంయుక్తం
కుంకుమాగరుసంయుతమ్, విలేపనం మయా దత్తం ప్రీత్యర్థం
ప్రతిగృహ్యతామ్. చిత్రగుప్తయమ సూర్యనారాయణ
దేవతాభ్యోనమః శ్రీగంధం సమ. రక్షాక్షతా ప్రదాస్యామి యమ!

చిత్రగుప్త వ్రతము

సూర్య! నమోస్తుతే, శ్వేతవర్ణాంచిత్రగుప్త! దాస్యామి తవ
చాక్షతాన్. చిత్రగుప్తయమ సూర్యనారాయణ దేవతాభ్యోనమః
అక్షతాన్. మల్లికా మాలతీపుష్పైశ్చంపకైర్వకుళైః శుభైః
సర్వపాపక్షయార్థం తుయుష్మత్పూజాం కరోమ్యహమ్.
చిత్రగుప్తయమ సూర్యనారాయణ దేవతాభ్యోనమః పుష్పాణి
పూజయామి.

అధాంగపూజ :

చిత్రగుప్త ధర్మరాజ సూర్యేభ్యో నమః పాదౌ పూజయామి.
యమ సర్వవందిత దివాకరేభ్యో నమః గుల్ఫౌ, మృత్యు
పాప వృణ్య విభజన ప్రభాకరేభ్యోనమః జంఘే.
అంతకతేజోమయ భాస్కరేభ్యో నమః జానునీ. వైవస్వత
నిర్మలరూప జగన్నాథేభ్యోనమః ఊరూ. కాల శ్వేతాంబర
మిత్రభ్యోనమః కటిమ్. సర్వభూతక్షయ సర్వశాస్త్ర
విశారదాదిత్యేభ్యో నమః నాభిమ్. ఔదుంబర విశాలవక్షో
ద్యుమణిభ్యో నమః వక్షస్థలమ్. రజనీ చరాజానుబాహు
సుతీక్ష్ణేభ్యో నమః బాహూన్. రక్తకంఠ సుగ్రీవ త్రైలోక్యనాథేభ్యో
నమః కంఠమ్. శృశాన నిలయ తేజోమయ తిమిరాపహరేభ్యో
నమః ముఖమ్. క్రూరచక్షుః పుణ్యమార్గ దివ్యచక్షుర్భ్యో నమః
నేత్రే. కపాలధారి కిరీటధారి భానుభ్యో నమః శిరః యమయమ
పుర్యధిష్ఠాన సూర్యనారాయణేభ్యో నమః సర్వాణ్యంగాని.

చిత్రగుప్త పూజ :

చిత్రాయ నమః
చిత్ర గుప్తాయ నమః
యమభటాయ నమః
మృత్యురూపిణే నమః
కృష్ణాంగాయ నమః
వికృతవదనాయ నమః
క్రోధనాయ నమః
క్రోధరూపాయ నమః
భయంకరాయ యమపూజా నమః
యమాయ నమః
యమధర్మరాజాయ నమః
యమునాభ్రాత్రే నమః
కృతాంతాయ నమః
కాలాయ నమః
దండధరాయ నమః
వైవస్వతాయ నమః

అంతకాయ నమః
శమనాయ నమః
ధర్మరాజాయ నమః
సూర్యపూజా.
సూర్యాయ నమః
ఆదిత్యాయ నమః
అర్కాయ నమః
దివాకరాయ నమః
ప్రభాకరాయ నమః
విభాకరాయ నమః
భాస్కరాయ నమః
భాస్వతే నమః
భానవే నమః
వివస్వతే నమః
హరిదశ్వాయ నమః
మూర్తాండాయ నమః
గభస్తినే నమః
ఖగాయ నమః
అరవిందాక్షాయ నమః
పిత్రే నమః
ప్రపితామహాయ నమః
స్వర్గద్వారాయ నమః
ప్రజాద్వారాయ నమః
మోక్షద్వారాయ నమః
త్రివిష్టపాయ నమః
దేవకర్త్రే నమః
ప్రశాంతాత్మనే నమః
విశ్వతోముఖాయ నమః
చరాచరాత్మనే నమః
సూక్ష్మాత్మనే నమః
మైత్రేయాయ నమః
కరుణాయ నమః
శ్రీ సూర్యనారాయణాయ నమః
పూష్టే నమః
హిరణ్యగర్భాయ నమః
మరీచయే నమః
సవిత్రే నమః

చిత్రగుప్త వ్రతము

సూర్యాయ నమ:	శనైశ్చరాయ నమ:
ఆర్యష్టే నమ:	బ్రహ్మణే నమ:
భగాయ నమ:	విష్ణవే నమ:
వివస్వతే నమ:	రుద్రాయ నమ:
దీప్తాంశవే నమ:	స్కంధాయ నమ:
శుచయే నమ:	వైశ్రవణాయ నమ:
త్వష్ట్రే నమ:	యమాయ నమ:
పూష్టే నమ:	వైద్యుతాయ నమ:
అర్కాయ నమ:	జరరాయ నమ:
సవిత్రే నమ:	అగ్నయే నమ:
రవయే నమ:	ఇంద్రనాయ నమ:
గభస్తినే నమ:	తేజసాం పతయే
అజాయ నమ:	ధర్మధ్వజాయ నమ:
కాలాయ నమ:	వేదకర్త్రే నమ:
మృత్యువే నమ:	వేదాంగాయ నమ:
ధాత్రే నమ:	వేదవాహనాయ నమ:
ప్రభాకరాయ నమ:	కృతాయ నమ:
పృథ్వీవై నమ:	త్రేతాయ నమ:
అద్భ్యో నమ:	ద్వాపరాయ నమ:
తేజసే నమ:	కలయే నమ:
వాయవే నమ:	సర్వామరాశ్రయాయ నమ:
ఖగాయ నమ:	కాలాయ నమ:
పరాయణాయ నమ:	కామదాయ నమ:
సోమాయ నమ:	సర్వతోముఖాయ నమ:
బృహస్పతయే నమ:	జయాయ నమ:
శుక్రాయ నమ:	విశాలాయ నమ:
బుధమయాయ నమ:	వరదాయ నమ:
అంగారకాయ నమ:	శ్రీఘ్రాయ నమ:
ఇంద్రాయ నమ:	ప్రాణధారణాయ నమ:
కాషాయై నమ:	కాలచక్రాయ నమ:
ముహూర్తాయ నమ:	విభావసవే నమ:
పక్షాయ నమ:	పురుషాయ నమ:
మాసాయ నమ:	శాశ్వతాయ నమ:
ఋతవే నమ:	యోగినే నమ:
సంవత్సరాయ నమ:	వృక్కావృక్కాయ నమ:
అశ్వత్థాయ నమ:	సనాతనాయ నమ:
శౌరయే నమ:	లోకాధ్యక్షాయ నమ:

చిత్రగుప్త వ్రతము

సురాధ్యక్షాయ నమః

విశ్వకర్మిణే నమః

తమోనుదే నమః

వరుణాయ నమః

సాగరాంశవే నమః

జీమూతాయ నమః

అవిఘ్నే నమః

భూతాశ్రయాయ నమః

భూతపతయే నమః

సర్వభూతనిషేవితాయ నమః

ద్యుమణయే నమః

సువర్ణాయ నమః

భూతాదయే నమః

ధన్వంతరయే నమః

ధూమకేతవే నమః

ఆదిదేవాయ నమః

అదితేః సుతాయ నమః

ద్వాదశాత్మ్యవే నమః

అథ శివసహస్రనామ పూజాం కూర్యాత్.

కేతు కవచ:

అస్యశ్రీ కేతు కవచ స్తోత్ర మహామంత్రస్య పురందరఋషిః
అనుష్టుప్చందః కేతుర్దేవతా, మమ కేతు గ్రహప్రసాద సిద్ధ్యర్థే
జపే వినియోగః, రామిత్యాది షడంగ హృదయాదిన్యాసః

కరన్యాసము

రాం అంగుష్ఠాభ్యాం నమః

రీం తర్జనీభ్యాం నమః

రూం మధ్యమాభ్యాం నమః

రైం అనామికాభ్యాం నమః

రౌం కనిష్ఠికాభ్యాం నమః

రః కరతలకరపృష్ఠాభ్యాం నమః

అంగన్యాసము

రాం హృదయామ నమః

రీం శిరసే స్వాహా

రూం శిఖాయై వషట్

రైం కవచాయహుమ్

రౌం నేత్రత్రయాయ వౌషట్

రః అస్త్రాయఫట్

భూర్భువస్సువరోమితి దిగ్బంధః

ధ్యానమ్

ధ్రూమవర్ణం ధ్వజాకారం ద్విభుజం వరదాంగదమ్,
చిత్రాంబరధరం కేతుంచిత్ర గంధాను లేపనమ్,
వైడూర్యాభరణం చైవ వైడూర్య మకుటం ఫణిమ్,
చిత్రం కసాధి కరసం మేరుం చైవా ప్రదక్షిణమ్,
కేతు కరాళ వదనం చిత్రవర్ణం కిరీటినమ్,
ప్రణమామి సదాదేవం ధ్వజాకారం గ్రహేశ్వరమ్,
చిత్రవర్ణ శ్శిరః పాతు ఫాలం మే ధూమ్రవర్ణకః
పాతు నేత్రేపింగళాక్షః శ్రుతీమే రక్తలోచనః
ఘ్రూణం పాతు సువర్ణాభో ద్విభుజం సింహికాసుతః,
పాతు కంఠం చమే కేతుః స్కంధౌ పాతు గ్రహోధివః,
బాహూ పాతు సురశ్రేష్ఠః కుక్షిం పాతు మహారగః
సింహాసనః కటింపాతు మధ్యం పాతు మహాసురః
ఊరూ పాతు మహాశీర్షో జానునీచ ప్రకోపనః
పాతు పాదౌ చ మే రౌద్రః సర్వాంగం రవిమర్దకః

ఫలశ్రుతి:

ఇదం చ కవచం దివ్యం సర్వ రోగవినాశనమ్,
సర్వ దుఃఖవినాశం చ సత్యమేతన్న సంశయః
ఇది పాద్యే పురుణే కేతు కవచః

శ్రీ కేతుష్టోత్ర శతనామావళిః

ఓం కేతవమే నమః

ఓం స్థూలశిరసే నమః

ఓం శిరోమాత్రయా నమః

ఓం ధ్వజాకృతయే నమః

ఓం నవమగ్రహాయ నమః

ఓం సింహికాసురీసంభూతాయ నమః

ఓం మహాభీతికరాయ నమః

ఓం చిత్రవర్ణాయ నమః

ఓం పింగళాక్షాయ నమః

ఓం ఫలధూమ్రసంకాశాయ నమః

ఓం మహోరగాయ నమః

ఓం రక్తనేత్రాయ నమః

ఓం చిత్రకారిణే నమః

ఓం మహాసురాయ నమః

ఓం తీవ్రకోపాయ నమః

ఓం కోపనిధయే నమః

చిత్రగుప్త వ్రతము

ఓం పాపకంటకాయ నమః
 ఓం తీక్ష్ణదంష్ట్రాయ నమః
 ఓం ఛాయాగ్రహాయ నమః
 ఓం అంత్యగ్రహాయ నమః
 ఓం మహాశీర్షాయ నమః
 ఓం సూర్యారయే నమః
 ఓం పుష్పవల్ల భాణే నమః
 ఓం వరహస్తాయ నమః
 ఓం గదాపాణయే నమః
 ఓం చిత్రశుభ్రధరాయ నమః
 ఓం చిత్రరథాయ నమః
 ఓం చిత్రధ్వజపతాకాయ నమః
 ఓం కుకుత్తభక్షకాయ నమః
 ఓం వైడూర్యాభరణాయ నమః
 ఓం ఉత్పాతజనకాయ నమః
 ఓం శిఖినేంద్రనాయ నమః
 ఓం శుక్రమిత్రాయ నమః
 ఓం మందసఖాయ నమః
 ఓం అంతర్వేదిశ్వరాయ నమః
 ఓం జైమినీకోత్రజాయ నమః
 ఓం చిత్రగుప్తాత్మనే నమః
 ఓం దక్షిణాభిముఖాయ నమః
 ఓం ఘనవర్ణాయ నమః
 ఓం ఘోరాయ నమః
 ఓం ముకుంధవరప్రదాయ నమః
 ఓం మహాసుర కులోద్భవాయ నమః
 ఓం లంబదేహాయ నమః
 ఓం శిఖినే నమః
 ఓం ఉత్పాతరూపధరాయ నమః
 ఓం మృత్యుపుత్రాయ నమః
 ఓం కాలాగ్నిసన్నిభాయ నమః
 ఓం నరపీఠకాయ నమః
 ఓం సర్వోపద్రవకారకాయ నమః
 ఓం వ్యాధినాశకరాయ నమః
 ఓం అనలాయ నమః
 ఓం గ్రహణకారిణే నమః
 ఓం చిత్రప్రసూతాయ నమః

ఓం అదృశ్యాయ నమః
 ఓం అపసవ్యప్రచారిణే నమః
 ఓం నవమేపాపదాయ నమః
 ఓం ఉపరాగగోచరాయ నమః
 ఓం పంచమేశోకదాయ నమః
 ఓం పురుషకర్మణే నమః
 ఓం తురీయస్థేసుఖప్రదాయ నమః
 ఓం తృతీయేవైరదాయ నమః
 ఓం పాపగ్రహాయ నమః
 ఓం స్కోటకారకాయ నమః
 ఓం ప్రాణనాథాయ నమః
 ఓం పంచమే శ్రమకారకాయ నమః
 ఓం ద్వితీయే స్ఫుటవత్ప్రదాయ నమః
 ఓం విషాకులితవక్త్రాయ నమః
 ఓం కామరూపిణే నమః
 ఓం చతుర్థే మాతృనాశకాయ నమః
 ఓం నవమేపితృనాశకాయ నమః
 ఓం అంతేవైర ప్రదాయ నమః
 ఓం సింహదంతాయ నమః
 ఓం షష్ఠే అనృత వతే నమః
 ఓం సుతానందనబంధకాయ నమః
 ఓం సర్పాక్షికాతాయ నమః
 ఓం కర్మరాశ్యుద్భవాయ నమః
 ఓం ఉపాంతేకీర్తిదాయ నమః
 ఓం సప్తమేకలహప్రదాయ నమః
 ఓం ఊర్ధ్వమూర్ధజాయ నమః
 ఓం అనంగాయ నమః
 ఓం అష్టమేవ్యాధికర్త్రే నమః
 ఓం ధనే బహుసుఖప్రదాయ నమః
 ఓం జననే రోగదాయ నమః
 ఓం గృహోత్తంసాయ నమః
 ఓం అశేషజనపూజితాయ నమః
 ఓం పాపదృష్టయే నమః
 ఓం ఖేచరాయ నమః
 ఓం శాంభవాయ నమః
 ఓం నటాయ నమః
 ఓం శాశ్వతాయ నమః

ఓం శుభాశుభఫలప్రదాయ సుధాపాయినే నమః
 ఓం ధూమ్రాయ నమః
 ఓం సింహాసనాయ నమః
 ఓం రవీందుద్యుతిశమనాయ నమః
 ఓం అజితాయ నమః
 ఓం విచిత్రకపోలస్యందనాయ నమః
 ఓం భక్తవత్సలాయ నమః
 ఓం కరాళవదనాయ నమః
 ఓం రక్తలోచనాయ నమః
 ఓం పింగలాక్షాయ నమః
 ఓం విదాహకాయ నమః
 ఓం భక్తరక్షకాయ నమః
 ఓం భక్తాభీష్టఫలప్రదాయ నమః
 ఓం కేతుమూర్తయే నమః
 ఓం కపిలాక్షాయ నమః
 ఓం కాలాగ్నిసన్నిభాయ నమః
 ఓం హిమగర్భాయ నమః
 ఓం శ్రీకేతవే నమః
 ఓం ఇతి కేత్వష్టోత్తర శతనామావళిః సమాప్తా.
 వతిస్సతిర సైర్దివ్యై ర్నానాగంధై స్సుసంయుతః, ఆఢ్రేయః సర్వదేవాసాం దూపోయం ప్రతిగృహ్యతామ్.
 దూపమాప్రంపయామి. సాజ్యం.. తిమిరాపహమ్. దీపం దర్శయామి. నైవేద్యం షడ్రసోపేతం మాషాపూపసమన్వితమ్, కదలీ నారికేళైశ్చ ఫలై రిక్షుసముద్భవైః, మహానై వేద్యమ్. తాంబూలం చూర్ణ సంయుక్తం పూగాఫలనమన్వితమ్. దాస్యామి దేవప్రీత్యర్థం సర్వకామ్యార్థసిద్ధయే. చిత్రగుప్తయమ సూర్యనారాయణ దేవతాభ్యోనమః తాంబూలమ్. ధర్మరాజ నమస్తేస్తు చిత్రగుప్తాయ తేనమః, ధర్మమార్గప్రబోధార్థం ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. నీరాజనమ్.

చిత్రగుప్త వ్రతము

చంపకైర్వాజిపున్నాగై: కేతకీకరవీరకై: కమలై: కుముదై: పుష్పై: ప్రీత్యర్థం పూజయామ్యహమ్. సువర్ణపుషం సమర్పయామి. యానికానిచపాపాని జ్ఞాతాజ్ఞాత కృతానిచ , తాని సర్వాణి నశ్యంతి ప్రదక్షిణాయాం పదే పదే. తస్మాత్కారుణ్యభావేన రక్షరక్ష దివాకర. చిత్రగుప్తయమ సూర్యనారాయణ దేవతాభ్యోనమ: ఆత్మప్రదక్షిననమస్కారాన్. యమాయ ధర్మరాజాయ మృత్యవే చాస్తకాయ చ, వైవస్వతాయ కాలాయ సర్వభూతక్షయాయ చ. యమాయ నమ: పునరర్హమ్. ఇత్థం త్రీణి. ఔదుంబరాయ దధ్నాయ నీలాయ పరమేష్ఠినే, వృకోదరాయ చిత్రాయ చిత్రగుప్తాయ వై నమ:. చిత్రగుప్తాయ నమ: పునరర్హమ్. ఏవంత్రీణి. దివాకర నమస్తుభ్యం తాపం నాశయ భాస్కర, త్రయీమయ త్వ విశ్వాత్మక్ గృహాణార్హ్యం నమోస్తుతే. శ్రీ సూర్యనారాయణస్వామినే నమ: పునరర్హమ్. యస్యస్మత్పాచ.. వరదో భవతు. తత్సర్వం శ్రీ కృష్ణార్పణమస్తు. ఇతి పూజావిధానం సమాప్తమ్.

చిత్రగుప్త వ్రత కథ

నైమిశారణ్యంబున నున్న ఋషులందఱు తమ యాశ్రమంబున కేతెంచిన సూతమహామునిని శాస్త్ర ప్రకారంబున పూజించి, “ఓ మహాత్మా! సకలజనులకు ఉపకారంబై యన్ని కోర్కల నొసంగునట్టియొక వ్రతమును జెప్పు “మనియుడుగంగా సూతుడు మునీంద్రుల కిట్లయనియె. ‘ఓ మునులారా! వ్రతంబులలో నెల్ల నుత్తమంబగు చిత్రగుప్తవ్రతం బనునొక్క వ్రతంబు గలదు. ఇది సకలపాపంబుల బోగొట్టి నకలసంపదల నొసంగునది. ముఖ్యముగా స్త్రీలకు సకలసంపదల నొసంగునది. ఈ చిత్రగుప్త వ్రతంబును చైత్ర మాసంబున జేయదగును. చిత్రగుప్తడు గొప్ప తెలివికాడు. ఇతడు యముని సమీపమున నెల్లపుడుండి జనుల యొక్క పుణ్యపాపములను తాటాకు పుస్తకమున వ్రాసి, యా పాపపుణ్యములను యమునకు వినిపించుచుండును. కావున నతని దయను సంపాదించుటకై చిత్రగుప్త వ్రతంబు సేయవలయును. దీనింగూర్చి యొక్క యితీయాసంబు చెప్పెద. ఒకప్పుడు కుమారస్వామి వినయవిఘ్నుడై చేతులు జోడించి, కైలాసశిఖరంబున రత్న సింహాసనమున గూర్చుండి యున్న శంకరుంగూర్చి “ఓ తండ్రీ! మానవలోకంబున జనులు కామక్రోధాదిదుర్గుణములచే బీడితులై దారిద్రదు:ఖముచే బావకృత్యంబుల నొసరించుచుండురు. వీరి కెట్లు యమబాధగలుగుకుండునో,

యట్టి వ్రతంబు నొక్కదానిని లోకానుగ్రహము నిమిత్తము తెలియజేయు” మని యడుగంగా, మహాదేవుడు తన పుత్రునితో నిట్లనియె’ వత్సా! పురాతనంబైన యొక్క యితీ హాసంబు వివరించెద నాలకింపుము. ద్విజవర్యుండను నొక్క బ్రాహ్మణుండుండెను. అతడు స్నానసంధ్యాదికృత్యములను వదిలి, యన్ని శాస్త్రములను వదలి, వేదములను, బ్రాహ్మణులను నిందించుచు, పాపకృత్యముల నొసరించుచుండువాడు. పొరుగిండ్లగూడ దినువాడు. తానొక్క కాసైన నొక్కని కియ్యడు. అయననూ, ఆ బ్రాహ్మణుడు భోజనమునకు ముందు ‘చిత్రాయ’ ‘చిత్రగుప్తాయ’ ‘యమరూపధరాయ’ అని చెప్పుచు చిత్రగుప్తునికి మూడు బలులు వేయువాడు. అతని భార్య సోమ ఆదియు గడుజెడ్గది. అది పెనిమిటిమాట వినదు. చెప్పినపని చేయదు. అత్తమామలను బ్రతిదినము తిట్టి పోయుచుండును. అది యించు కపుణ్యమయిన నొకప్పుడైనను చేయలేదు; గాని, అది యెల్లప్పుడు డెన్నియో పాపంబులు నేసినదియే యయినను. ఆ బ్రాహ్మణుడు తన భార్యను దగ్గఱనుంచుకొని యా వ్రతంబు వేసినవాడు గావున దానికిని ఆ ఫలంబు గలిగెను. వారిట్లు కొంతకాలము భూలోకంబుననుండి కాలగతి నొందిరి. అంత యమదూతలు వచ్చి వారిందోడ్పొనిపోయి, “యయ్యా! వీరెప్పుడు పాపాత్ములు. ఒకప్పుడయినను పుణ్యమన్నమాట యెఱుగ”రని యమునితో విన్నవించిరి. తర్వాత యముడు చిత్రగుప్తుని బిలిచి, “వీరి యిరువురి పుణ్యపాపములను జూచి చెప్పు” మని యానతిచ్చెను. అంతట నతడు లెక్క పుస్తకము విప్పి యొక్కొక్క యాకును జూచి, తమకు వారు బ్రతిదినము నిచ్చు బలుల, పత్రమునందు జూచి, జ్ఞప్తికి దెచ్చుకొని తలయించి యమునికి మ్రొక్కుచు నిట్లనెను. ‘ఓ ప్రభూ! యీ బ్రాహ్మణుని పుణ్యపాపకర్మముల విషయమున మన మాలోచింప వలసియున్నది. వీరివ్రతములం దెక్కడను బాపమే యున్నది. కాని, ఒక్కచోట నైన నించుకైనను ఋణ్య మనుమాట వ్రాసినట్లు కానను. ఆయినను, అతని పాపములన్నియు నున్నలుగా జుట్టబడియున్నవి. నాకు గారణము తెలియకున్నది. నే నది తెలియకున్నందులకు క్షమింపగోరెదను’ అని చెప్పి యాతడూఱకుండెను. యముడును, వారి పుణ్యవిశేషము నాలోచించి తెలిసికొని, వారిని వైకుంఠమునకు బంపివేసెను. ఓ కుమారా! యీ వ్రతమహిమంబు చెప్ప నా తరంబుగాడు.

చిత్రగుప్త వ్రతము

లోకంబున మానవు లీవ్రతంబు గాక, యితరవ్రతంబు లెన్ని యేనియుం జేసినను, వారికి స్వర్గలోకప్రాప్తియున్నదో లేదో యని సంశయింపవలసియున్నది. ఓ షణ్ముఖా! దీనికై యొక్క యితిహాసంబు సెప్పెద నాలకింపుము. దాన నీకు మనస్సున గలిగిన సందియములు పాయును. ఒక పట్టణమున సకల శాస్త్రముల నెఱింగిన కేశవుడనెడి యొక్క విప్రుడు గలడు. అతని భార్య పేరు సుశీల. ఆమె పతి భక్తి గలిగి, పుత్రపౌత్ర సంపదంబిడిసి, పెక్కు నోములాచరించుచు, సకల యాగంబుల ఫలంబుల నొందుచుండెను. ఒక్క నాడా సుశీల జ్వరపీడితురాలై యకస్మాత్తుగా మృతినొందెను. దానిని యమభటులు యముని సన్నిధికిందోడ్కొని పోయి. “అయ్యా! యామెను మేము బహుప్రయాసముతో బట్టి తెచ్చితిమి” అని విన్నవించిరి. అంతట యముడా సుశీలను స్వర్గపువాకిళ్లు మూసి, పాపులుండు తావునకు గొనిపోండని యానతిచ్చెను. అంతట సుశీల, “యమధర్మరాజా! విడువక ప్రతి శుశ్రూష చేయుచు నోములు నోచుకొనుచు గాలంబువుచ్చున న్నేల దయలేక పాపులుండు తావునకు బంపదలచితివి? ఇది న్యాయమా?” అని యమునడుగంగా, యముడు సుశీలం జూచి, “ఓ వనితా! నీవు చెప్పిన వెల్ల వాస్తవమే. అయినను, నీవు చిత్రగుప్త వ్రతంబు సేయవైతివి; కావున నిన్ను నా దూతలు నా పురంబునకు బట్టి తెచ్చిరని చెప్పగా, ఆ సుశీల యముని గూర్చి ‘యా వ్రతంబు సేసిన నేమి ఫలము? ఏమి విధానము? ఏ దేవత బూజింపవలయును? వివరింపుము’ అయి యడుగంగా యముడా సుశీల కిట్లనెను. “ఓ సుశీలా! మాఘ మాస శుక్ల పక్షమున, సప్తమినాడు సూర్యుండు మకరరాశి ప్రవిష్టుండై యుండగా, తులవారు లేచి చన్నీట మునిగి, స్నానాద్యనుష్ఠానములం దీర్చుకొని, స్వగృహంబున దూర్భువైపున నలికి, ముగ్గులు వెట్టి, యమ, చిత్రగుప్త, సూర్యనారాయణస్వాములను బంగారు ప్రతిమలు చేయించి ‘యమాయ సోమం’ ‘సచిత్ర చిత్రం’ ‘ఆకృష్టేన రజసా’ అను మంత్రములతో వరుసగా నావహించి, షోడశోపచార పూజలను సేయవలయును. ఇట్లు ప్రతి సంక్రమణమునాడును పూజనల్పి, యాయా మంత్రముల చేతనే యర్హము విడువవలెను. ఇట్లు పండ్రెండు నెలలు చేసి, మొదటనో, నడుమనో, కడనో యుద్వాపన చేయవలయును. ఉద్వాపన చేయుటకు ముందు షష్ఠినాడుపవాసము సల్పి, రేయి కలశస్థాపనము చేయవలయును. గణపతిపూజ, పుణ్యాహ

వాచనము చేసి, మంటపము నిర్మించి, యయిదు కుంచముల బియ్యము పోసి, యందు అష్టదశపద్మము లిఖించి, దానిపై మంచయైదు రాగికలశములను నునిచి, వానిపై నూతన వస్త్రముల నుంచి, వానియందు బ్రహ్మాది పంచపాలకులను, ఇంద్రాది దిక్పాలకులను, బ్రహ్మను నావహించి, తర్వాత నడుమ యముని, యముని కుడివైపున చిత్రగుప్తుని, ఎడమ వైపున సూర్యుని నావహించి, యముని ఎఱ్ఱని వస్త్రము, నాలుగు భుజములు గలిగి, చేత దండాయుధమును ధరించినట్లు నావహించి, యా యా మంత్రములతో విధివత్తుగా బూజింపవలెను. చిత్రగుప్తుని ప్రక్కను వెండి తాటాకును, బంగారు గంటమును నుంచి యతనిం బూజింపవలెను. ముత్తుము వడ్లు గంపలో బోసి, యా గంప మీద నూతన వస్త్రము పఱచి, యమ చిత్రగుప్త సూర్యనారాయణ ప్రతిమల నుంచి రాత్రి నాలుగు జాములు పూజించి, జాగరణము చేయవలయును. సప్తమినాడు ఉ దయము లేచి, స్నానసంధ్యాది నిత్య కర్మలు దీర్చుకని, శక్తికొలదిని పూజించి, బ్రాహ్మణులను పరియించి, క్షీరాదితర్పణము, 108 సార్లు సమిదాజ్యచరు షోమంబు గావించి, జయరాదిహోమము, పూర్ణాహుతి చేయింపవలయును. ఎర్రగంధము, ఎర్రయక్షతలు, ఎర్రపువ్వులతో పూజింపవలయును, తర్వాత గోదానంబు సేయవలయును. పిదప దశదాన, షోడశమహోదానంబులును జేసి, యమ చిత్రగుప్త సూర్య ప్రతిమలను బ్రాహ్మణుల కొసంగి, వేదవేదాంగ పారగులగు ముప్పుదుగురు బ్రాహ్మణులకు భక్ష్యభోజ్యఘృతాదులతో గూడిన మృష్ణాన్న భోజనంబుల చేదనివినొందించి, ధ్యానపుగంపను దానిమీది వస్త్రముతోడ పురోహితునకు దానం బియ్యవలయును. ఈ వ్రతంబును యథావిధిగా నాచరింపువారి కెన్నడు నరకప్రాప్తి లేదు. ఓ సుశీలా! నీవు భూలోకం బేగియీ వ్రతంబొనర్చి, భర్తతో స్వర్గమున సుఖంబుండుము’ అని చెప్పగా, సుశీల యా చిత్రగుప్త వ్రతం బొనర్చి, స్వర్గంబునకుపోయెను అని ఈశ్వరుడు చెప్పినమాట విని, కుమారుండును నీవ్రతం బొనరించెను. “ఓ మునిపుంగవులారా! మీరును ఈ వ్రతంబు సేయుడు” అని నూతమునీంద్రుండు మునుల కందరకును చిత్రగుప్త వ్రతమహిమంబు వినిపించెను. ఈ కథ విన్నవారును, చదివిన వారును పాపంబుల నుండి తొలగి, మోక్షమునొందుదురు.